

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

prosinec 12/2006

***Narodil se Kristus Pán,
veselme se, z růže kvítek vykvet nám,
radujme se;
z života čistého, z rodu královského
nám, nám narodil se.***

Adventní slovo

Jaroslav E. Sýkora

Adventní slovo je slovo o NADĚJI. Nad očekávání jiný je předvánoční čas, když mu dáme rozměr odlišný od běžně užívané míry „od kdy do kdy a co za to“. Čas dostane křídla a uletí za horizont trojích chmur, sedmero bolestí a devatero samot. Dvanáctkrát nás utěší a čtyřicetkrát naplní naši touhu po míru a smíru. *Naděje adventu je proměna a naplnění.*

Adventní slovo je slovo o TAJEMSTVÍ. Hájemství významů symbolů, slov a vzorců je ztupělé bušení zvonců, honění větru a křivení vesmíru, beztak již zkriveného. Tajemství je to, co je, a přece není. Je spojnicí mezi známým a zamženým, blízkým a nedosažitelným. Proměňuje fádni zkušenost v nedozírný obsah. Tajemství je výzvou intelektu a pokušením silných. Nezevšední, nevyprázdní jej zvyk, neotupí rytmus každoročního návratu. *Tajemství adventu je dar života, který nepomíjí, který přetrvává.*

Adventní slovo je slovo o VÍŘE. Výřečnost víry rozeznává ticho. Nitro našich niter je lodí, která pluje po tekoucích píscích. Víra plavbě dává jistotu, směr a cíl. Víra je pravda a pravda je naplnění. Víra je souzvuk ticha s osamělostí, jejíž propast je zaplněna ozvěnou odraženou z tušených dálek. Je šuměním vánku, který nás zanáší do známých přístavů, kde jsme ve snech již tisíckrát prodlévali. *Víra adventu je spoléhání na spolehlivé.*

Adventní slovo je slovo o VĚČNOSTI. Je soumostím mezi tím, co ještě nenastalo, co bylo a je, a tím, co se teprve stane. Je pohledem do dálek, do nekonečnosti, je odvážným skokem do míst, v nichž nic nepomíjí. Věčnost je jistota, časnost je zklamání. *Věčnost je dosažení cesty, na jejímž konci je město prozářené světlem, v němž bydlí lidé dobré vůle.*

Adventní slovo je slovo o POKOŘE. Moře ticha je píseň, která vibruje vesmírem po ztišení. Pokora je zastavení v rozběhu za štěstím, za odleskem světla odraženým z hvězdy napříč odosobněným vesmírem. Píseň ticha prostupuje duši a její tóny sálají teplem. Ty tóny jsou prsty měkké dlaně, do kterých jsme vzati v usebrání, zahřívání vroucím dechem milosti. *Pokora adventu je brána k nám samým, odkud vede cesta sedmerým nebem do věčnosti.*

Adventní slovo je slovo o ŠTĚDROSTI. Dar lásky a z lásky je víc než laskavý dar daný ze zvyku. Velikost obdarování nespočívá v počtu a nákladnosti darů, ale v naší odevzdanosti druhým – druhům i dobrodruhům. Odměnou není profit úspěšného kalkulu, ale radost a pokoj ve vzájemném sdílení, které vrcholí v otevřenosti čistého srdce. *Štědrost adventu spočívá v dávání a přijímání, v sebezapření a sebevydanosti druhým.*

Adventní slovo je slovo o RADOSTI. Radost z radosti dětí, které se radují z dárků je prchavý okamžik vánoc. Radost adventu není chvíle závislá na úsměvu druhých. Je to řeka sedmi proudů, která protéká našimi nitry sycena nadějí, tajemstvím, vírou, věčností, pokorou a štědrostí. *Radost adventu je prožívání prchavých chvil, které jsou zakotveny v Bohu.*

Sedmero bylo adventních slov, neboť sedmeru pokušení jsme o adventu vystaveni. Sedmero pokušení je sedmkrát silnější než sedmero adventních ctností. Sedmero adventních pokušení jsou beznaděj, povrchnost, nedůvěra,

Milí přátelé,

kouzelná doba adventní a vánoční je neomylně za dveřmi. Asi nebudu daleko od pravdy, když tvrdím, že je daleko na prvním místě (co se týká slavení) v myslích věřících i nevěřících. Že ji vnímají a oslavují i lidé jiných vyznání. Asi je to také tím, že všichni bez rozdílu vidíme malé bezmocné dítě, které přichází na svět. A toto dítě přináší na svět novou naději a budoucnost. Pro křesťany je tato budoucnost nepřekonatelnou evolucí. Je to evoluce, která dává vznik novému stvoření. A i když neznáme přesnou odpověď na všechny dílčí otázky, známe odpověď, že už nic nového a lepšího nebude. Kristus je odpovědí na naše vzdechy, otázky, bolesti, radosti...

Hledáš-li jinde, vzdaluješ se nebo jdeš velikou oklikou k Pravdě. Drazí přátelé, přeji vám krásné prožití doby adventní a vánoční. Ježíš Kristus ať vás naplní svým **pokojem**.

Příjemnou a ničím nerušenou četbu přeje Fr. Antonín

Nová tiskárna

Milí čtenáři Zvonu, naše stará dobrá tiskárna dosluhuje. Než abych koupil drahou součástku, která vytiskne 200 000 kopií a pak se musí vyměnit, rozhodl jsem se koupit novou tiskárnu. Bude tisknout i barevně a tisk bude kvalitnější.

Prosím vás proto o finanční podporu na novou tiskárnu. Pokud se rozhodnete pro podporu, šek vyplňte na **Czech Catholic Mission in NYC, Inc.** Dar si můžete odečíst z daní.

Zároveň vám chci poděkovat za všechny dary na tisk časopisu Zvon v minulém roce. I nadále chci pokračovat ve vydávání v roce příštím. Příspěvky na tisk budou dobrovolné. Předem děkuji a přeji vám všem úspěšný vstup do roku 2007.

Rev. Antonín Kocurek, Czech Catholic Mission

(dokončení ze str. 2)

pomíjivost, pýcha, lakomství a smutek. Sedmero adventních ctností – naděje, tajemství, víra, věčnost, pokora, štědrost a radost –, je pevný provaz utkaný ze sedmi nití, který nás v době adventní spolehlivě vede labyrintem světa k cíli, jímž je oslava narození Ježíše z Nazareta, kterého my křesťané ve víře přijímáme jako Mesiáše a učitele étosu lásky pro národy tohoto světa.

Vánoční česká mše svatá ve Washingtonu

V neděli 31. prosince v poledne budeme mít v naší národní kapli mši svatou slouženou dp. Antonínem Kocurkem z New Yorku. Prosíme naše krajany, aby se v hojném počtu zúčastnili této mše svaté konané v naší české duchovní tradici. Za výbor České národní kaple vás všechny upřímně zvou Col. Al Brož (USAF Ret.) Tel. 703 698 5318, Dr. George J. Švejda, PhD. Tel. 301 431 9417.

Pana generála Miloše Knorra znám od vidění z různých veřejných akcí, které pořádá český konzulát nebo české kulturní středisko. Dělal jsem interview s mnoha lidmi, ale s tak známým a vysoce postaveným člověkem ještě ne. Také se nepovažuji za novináře a tak jsem měl obavy, když pan generál souhlasil s krátkým rozhovorem do našeho časopisu Zvon. Moje obavy se však rozplynuly po laskavém přijetí v jeho bytě na Park Avenue, New York, ve kterém bydlí více než 25 let. Nabídl mně skleničku vína a také cigaretu. Po prohlédnutí rodinných fotografií se pan generál pustil do vzpomínání.

První zkušenost s přechodem hranic jsem učinil ještě dříve, než jsem spatřil světlo světa. Moje maminka, když mne ještě nosila, přešla na radu svého bratra z Polska na Moravu do Ostravy, kde jsem se na konci první světové války narodil. Po porodu odjela zpět do Polska.

Můj tatínek poznal moji maminku v Ostravě. Vystupoval tam se sborem Moravských učitelů. Bydlel ve škole u ředitele školy. Maminka tam byla na

návštěvě. V Ostravě se také oženil těsně před začátkem války. Potom byl povolán do armády. Otec byl velmi angažovaný v mnoha národních spolcích a tak byl označen za politicky nespolehlivého. Byl poslán do tábora pro politicky nespolehlivé, do Petržalky. Byl to takový fešácký kriminál. Mohl jednou za měsíc jet do Bratislavy, kam za ním přijížděla maminka. Pak byl propuštěn a poslán do důstojnické školy. Tam byl velitelem Němec a jeho zástupce byl Čech, který tvrdil, že můj tatínek nemůže být důstojníkem. Velitel však naopak tvrdil, že je dobrým vojákem. Otec odešel na italskou frontu. Dostal také vyznamenání. Já jsem se tedy narodil ve Slezské Ostravě 20. září 1918. Když jsem měl tři nebo čtyři neděle, maminka jela nazpět do Polska. Po válce můj strýc, který byl šéflékárníkem vojenské nemocnice, poradil mamince, aby jela domů na Moravu. Na nádraží zabavili spolu s dalšími asi dvaceti českými vojáky dva vozy a lokomotivu. Přinutili polského strojvůdce, aby je vezl na Moravu. Tak to byl můj první ilegální přechod přes hranice. Na polských hranicích nás zastavili polští vojáci. Můj strýc dal rozkaz českým vojákům připravit se k boji. Oni tedy řekli, OK, tak tedy jedte. Jeli jsme do Ivančic. Tam jsem chodil do školy a zpočátku i do gymnázia. Otec byl ředitelem školy. Moji rodiče vedli velmi kulturní život. Pamatuji se, že otec uměl dobře tančit, ale matka ne. Gymnázium jsem potom dokončil v Králově Poli v Brně. Už od svého dvanáctého roku jsem měl zájem o vojenství. Můj otec s tím souhlasil. Zval k nám známé důstojníky. Já jsem chtěl jít k jezdeckvu. Bylo velmi těžké se tam dostat. Moje matka zajela za jedním svým spolužákem, který byl plukovníkem. Říká mu, že se tam chci dostat, jestli by nepomohl. On jí odpověděl: „Proč já bych mu měl

pomáhat.“ Matka mu říká: „Pamatuješ si, jak jsme seděli v lavici a jak jsem tě nechala opisovat?“ Tak teda pomohl a pak se stal generálem. Důstojnická škola byla v Pardubicích a potom jsem byl v Dačicích. Když mluvím o tom, jak to bylo těžké se tam dostat, skutečně se mnou tam byla dvě hrabata, jeden německý baron, syn předsedy Národní banky a podobní lidé. Já jsem byl jeden z prvních. Vědělo se, že bude brzy válka a tak jsme chodili do školy i přes víkendy. Akademie byla zkrácena na jeden rok. Byli jsme posláni k pluku. Byl jsem velitelem čety. Uměl jsem dobře německy a francouzsky. Totiž, když mně bylo 8 let, matka mne nechala v německé vesnici s jedním farmářem. První den jsem brečel, ale když pro mne za osm neděl přijela, nechtěl jsem jet domů. Když mně bylo 16 let, tak jsem na prázdniny jel do Francie. Jel jsem tam sám vlakem, jednu noc jsem musel přespat v Paříži. Báby si u kafe povídaly a obviňovaly moji matku: „Jak jsi mohla poslat svého nevinného syna do toho města neřesti.“ Maminka se však hájila: „Když se neumí chovat teď, nebude se umět chovat nikdy.“ A já jsem se choval. Prázdniny jsem strávil u známých severně od města Bordeaux. Ve Francii jsem měl první skleničku vína. Tam mě učili jak, a co, a k čemu pít.

Když pak začala válka a my jsme se vzdali, já jsem nechtěl zůstat v armádě. Nechal jsem se zapsat do obchodní školy. Pak jsem se rozhodl, že uteču. Utíkal jsem přes Slovensko do Maďarska, Jugoslávie, Řecka až do Istanbulu. Odtud nás lodí přepravili do Francie, kde se tvořila československá armáda. Této cestě se říkalo „Underground Railroad of Escape Slaves“. Všechno bylo organizované. Průvodci s vámi přecházeli hranice. Když Francii obsadili Němci, byli jsme převedeni do Anglie. Tam byla taková situace, že zde bylo více českých důstojníků než vojáků. Na jednoho důstojníka připadalo jenom osm vojáků. Několik důstojníků bylo posláno také na východní frontu do Sovětského svazu. Nakonec jsem byl zařazen v britské armádě jako **„dočasný poručík Jeho královského Veličenstva po dobu války a bez nároku na plat“**. Asi 300 důstojníků bylo propůjčeno De Gaullovi a byli posláni do Afriky. S anglickou armádou jsme potom dělali invazi na kontinent. Naše loď se potopila. Zadní část lodí (vrtule) přitáhla akustickou minu. A tak zahynulo mnoho lidí. Ze šesti set lidí zůstalo jenom padesát. Měli jsme smůlu: většinou loď najede na minu přední částí, kde je materiál a vojáci jsou umístěni v zadní části. Po válce jsem byl tři měsíce v severním Německu. Vozil jsem transporty uprchlíků přes ruskou zónu do Československa. Na začátku roku 1946 jsem se vrátil do Československa. Doma nám řekli, že jsme se za války moc nenaučili a že musíme jít do válečné akademie. Tam jsem zůstal jako profesor. Odtud mě komunisti vyhodili. Byl jsem poslán na Moravu. Přivítal mě velitel brigády a hned mě chtěl udělat náčelníkem štábu, což nebylo dovoleno. Nabídl mi, abych vstoupil do komunistické strany. Já jsem mu řekl, že tomu nevěřím. Pak říkal, že to nějak zařídí. Domluvili jsme se, že mně dá dva týdny dovolené. Během toho času jsem organizoval svůj odchod do zahraničí. Při přechodu do Rakouska mně pomáhal agent StB. Na rakouské straně pro mne přijelo auto. V autě byl šofér a jeho rodina. Měli malé dítě. Říkal jsem jim, jak mohou vystavovat nebezpečí malé dítě. „To uvidíte,“ odpověděli.

Když jsme přijeli k první ruské kontrole, voják se díval do našich papírů. Maminka začala štípat miminko, které začalo plakat. Ruská kontrola na chvíli zapomněla na naše papíry a pustili nás. Tak se to opakovalo třikrát. Děťátko dostalo tři štípance a třikrát nás Rusové pustili. Začal jsem pracovat pro americkou tajnou službu a později jsem pracoval pro generála Františka Moravce. V roce 1955 jsem se odstěhoval natrvalo do New Yorku. Začal jsem pracovat v mezinárodní pojišťovně INA.

Se svojí budoucí ženou jsem se seznámil v Evropě. Šéf pobočky naší firmy v Holandsku udělal pro mě hostinu. Na tu pozval také mojí budoucí ženu Betty. Na druhý den při večeři jsem ji nabídl sňatek. Bylo mi tehdy skoro 40 let. Ona se smála a pak to trvalo ještě tři roky, než jsme se vzali. Má žena pochází z Virginie. Den po svatbě jsme jeli lodí do Evropy. Byla to svatební cesta, kterou jsem dostal jako dar od mé firmy.

Kdy jste byl v životě nejšťastnější?

Největší radost jsem měl, když jsem se vrátil z války. Zaklepal jsem na dveře a zevnitř se ozval hlas mé matky. Říká tátovi: „To je kluk“.

Blíží se vánoce, máte nějakou živou vzpomínku?

Vánoce jsme slavili ve tříčlenné rodině vždycky pohromadě. Mívali jsme veliký, krásně ozdobený stromek. Časem se stromek zmenšoval. Poslední vánoce s maminkou a tatínkem jsem slavil v roce 1947. Přijel jsem z Prahy na tři dny. Maminka byla velmi nemocná, ale mohla ještě mluvit. Ty vánoce jsem moc plakal.

Další zpomínku mám z války. Byli jsme v ofenzívě proti německé armádě. O vánocích jsme byli na německo – belgických hranicích. Psal se rok 1944. V blízkosti naší jednotky byl opuštěný kostel. Se svým kolegou Irčanem, (který tam byl se mnou jediný katolík) jsme se šli na štědrý den do toho kostela pomodlit. Po návratu nám plukovník, velitel naší jednotky, nalil šampaňské. Víno tam nechali ustupující Němci.

Pane generále, děkuji vám za váš čas a krásné vyprávění. Přeji vám vše nejlepší.

Fr. Antonín

Malý princ Antoine de Saint-Exupéry

XXVII.

Odvtedy prešlo už šesť rokov... Ešte nikdy som tú príhodu nikomu nerozprával. Keď som sa znova stretol s priateľmi, bolo veľmi radi, že ma vidia živého. No ja som bol smutný, ale vravel som: „ To je len únava.“ Teraz som sa už trochu utešil. Teda... nie celkom. Ale dobre viem, že môj malý princ sa vrátil na svoju planétu, pretože na svitaní som jeho telo nenašiel. Nebolo to až také ťažké telo... V noci rád počúvam hviezdy. Je to ako päťsto mikiónov zvončekov... Ale niečo nebolo v poriadku. K náhubku, ktorý som malému princovi nakreslil, som zabudol prikresliť remienok. Nikdy ho nemohol barančekovi pripnúť. V takých chvíľach si vravím: Čo sa

asi stalo na jeho planéte? Je možné, že baranček spásol kvetinu...Hneď si však pomyslím: Určite nie. Malý princ ju predsa každú noc dáva pod sklenený poklop a barančeka dobre stráži...

A som šťastný a všetky hviezdy sa tíško smejú.

Potom si zasa vravím: Niekedy je človek roztržitý a hneď sa stane nešťastie. Možno raz večer malý princ zabudol na sklenený poklop, alebo sa baranček v noci tíško vykradol...A všetky zvončeky sa hneď zmenia na slzy...!

Je to naozaj veľká záhada. Pre mňa, rovnako ako pre vás, čo ste si obľúbili malého princa, nebude vesmír rovnaký, ak niekde, nevedno kde, baranček, ktorého nepoznáme, spásol, alebo nespásol ružu...

Zahľadte sa ne nebo a pýtajte sa: Spásol alebo nespásol baranček kvetinu? Uvidíte, ako sa hneď všetko zmení...

A žiadny dospelý nikdy nepochopí, že je to také dôležité.

Toto je pre mňa tá najkrajšia a najsmutnejšia krajina na svete. Je rovnaká ako krajina na predchádzajúcej strane, ale nekreslil som ju ešte raz, aby som vám ju dobre ukázal. Na tomto mieste sa malý princ objavil na Zemi a potom zasa zmizol. Zahľadte sa pozorne na túto krajinu, aby ste si boli istí, že ju bezpečne spoznáte, až budete jedného dňa cestovať cez africkú púšť. A ak tade náhodou budete prechádzať, neponáhľajte sa, prosím. Postojte chvíľu pod hviezdou. A ak k vám príde dieťa a bude sa smiať, a bude mať zlaté vlásky, a nebude odpovedať, keď sa ho na niečo budete pýtať, ľahko uhádnete, kto to je. Buďte potom takí láskaví, nenechávajte ma takého smutného a rýchlo mi napíšte, že sa vrátil...

Blahopřejeme

Paní **Zdena Rosenberg** oslavuje 11. prosince kulaté narozeniny. Za celou krajanskou rodinu v Astorii ji přeji hodně štěstí, zdraví a Boží požehnání. Děkuji jí také za pomoc při pořádání našich tradičních zábav. Živijó, živijó, živijó...

Fr. Antonín

19. listopadu 2006 byla v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii pokřtěna malá **Kateřina Marie Čotek**. Celá krajanská rodina jí blahopřeje vyprošuje pevnou víru a krásný život s Bohem.

Poděkování za hezkou neděli

12. listopadu jsme pořádali Martinskou zábavu. Díky dětem z české a slovenské školy přišlo na zábavu více návštěvníků. Zábava se vydařila a vynikající jídlo které naše ženy připravily ve větší míře se prodalo. Poděkování patří všem pořadatelům a zvláště dětem, které nám zazpívaly a zatancovaly. Poděkování patří také jejím učitelkám. Naše zábava by neměla

šmrnc, kdyby na ni už po několik let nehrály Kontakty. Panu Juráši a všem členům kapely patří obdiv a dík. Naše příští zábava – **Masopust bude 11. února 2007.**

Czech Chapel News

In the September 2006 issue of ZVON an appeal for volunteers was made to help with the planning and related task in support of the important event called: Anniversary of the consecration, dedication, and celebration of the Czech National Memorial Chapel of Our Lady of Hostyn in honor of Saint John Nepomucene Neumann scheduled for June 2008. The Chapel is located within the Basilica of the National Shrine of the Immaculate Conception in Washington, D.C.

Our small cadre of senior volunteers is progressively limited in their capabilities to carry out the many tasks required to achieve a successful major event of this significance.

Unless younger volunteers come forward to help, we may not be able to observe properly and fully this anniversary event.

We, therefore, appeal to our ethnic brothers a sisters, especially those living in the Washington-Baltimore metropolitan areas, to consider volunteering your services in such subject areas as liturgy & related activities, publicity/promotional, preparing invitation lists – regular & special, mailings, fund drive, financial affairs, speaking presentations, social activities–music, singing/dancing, banquet, master of ceremonies, recognition awards, etc..

For sign-up to volunteer and/or more information, contact Al Broz, Chapel Group Coordinator at (703 698 5318), or George Svejda, 25th Anniversary Event Chairman at (301 421 9417).

We have much to be thankful for and much to celebrate on their approaching 25th anniversary pilgrimage occasion. The Czech Chapel has special religious, historical and cultural significance. It is a symbol of religious triumph for Czechs in America over antireligious forces which for decades attempted to suppress the Christian Faith of people in the Fatherland.

Něco pro zasmání

A Bandito, a Ranger, a Lawyer and a Bag of Loot

A Mexican bandit made a specialty of crossing the Rio Grande from time to time and robbing banks in Texas. Finally, a reward was offered for his capture, and an enterprising Texas ranger decided to track him down.

After a lengthy search, he traced the bandit to his favorite cantina, snuck up behind him, put his trusty six shooter to the bandit's head, and said, "You're under arrest. Tell me where you hid the loot or I'll blow your brains out."

But the bandit didn't speak English, and the ranger didn't speak Spanish. Fortunately, a bilingual lawyer was in the saloon and translated the ranger's message. The terrified bandit blurted out, in Spanish, that the loot was buried under the oak tree in back of the cantina.

"What did he say?" asked the ranger.

The lawyer answered, "He said: "Get lost, you turkey. You wouldn't dare shoot me."

An elderly couple had dinner at another couple's house, and after eating, the wives left the table and went into the kitchen. The two gentlemen were talking, and one said, "Last night we went out to a new restaurant and it was really great. I would recommend it very highly. The other man said, "What is the name of the restaurant?" The first man thought and thought and finally said, "What is the name of that flower you give to someone you love? You know... the one that's red and has thorns." "Do you mean a rose?" "Yes, that's the one," replied the man. He then turned towards the kitchen and yelled, "Rose, what's the name of that restaurant we went to last night?"

Advent - nejen předvánoční období adventus znamená latinsky příchod

převzato z www.vira.cz

Adventní neděle 2006 - datum:

1. adventní neděle: 3. prosince 2006
2. adventní neděle: 10. prosince 2006
3. adventní neděle: 17. prosince 2006
4. adventní neděle: 24. prosince 2006

Čtyři adventní neděle

Doba přípravy na Vánoce se nazývá "ADVENT". Toto označení pochází z latinského slova "adventus", což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista. Adventní doba trvá čtyři neděle před slavností Narození Páně 25.12. Každoročním prožíváním adventu a slavením adventní liturgie církev zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se věřící vžívají do atmosféry této dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele, ožívují zároveň touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života.

První začátky slavení adventu se objevují v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. do 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánoce. Datum první adventní neděle je pohyblivé. Je to proto, že poslední adventní neděle - čtvrtá - připadá na neděli před 25. prosincem. A protože 25. prosinec je každý rok v jiném dni v týdnu, tak i 1. adventní neděle má každý rok jiné datum.

ADVENTNÍ VĚNEC

Věneček je od nepaměti symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventní věneček je holdem tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako

ZVON

král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach, neboť on je "Světlo světa" (Jan 8,12). Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věnec spravedlnosti, vítězný věnec života. *Neboj se. Bud' věrný a dám ti vítězný věnec života.* (srv. Zj 2,10)

ADVENTNÍ PÍSNĚ – RORÁTY

Obsah adventní doby výstižně vyjadřují staré české adventní písně - "roráty", sestavené podle biblických textů, převážně prorockých. (Roráty - název pochází z neznámější latinské adventní písně pocházející z 16. stol z Francie: "Rorate coeli de super..." - "Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele..."). Připomínají očekávání spásy, vyvedení ze zajetí a uvedení do Boží blízkosti. Přinášejí ujištění o Boží věrnosti v příslibu spásy. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Byla to víra hluboká, poučená Božím slovem. Nápěvy i slova písní překlenují celé generace. Dávají nám zakusit společenství církve, které je rozprostřeno přes celá století.

VÝZNAM ADVENTU - ADVENT V NÁS

Adventní doba našťestí není pouze časem horečných nákupů. Má především svůj duchovní obsah. A tím je nejen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod.

V biblické knize Zjevení svatého Jana říká Ježíš: "Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě" (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku - zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my...

Prožít plodně adventní dobu znamená nově se setkávat s Bohem, který nabízí naplněný život a cestu dál. Přijmout výzvu adventu znamená vycházet mu v ústrety, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zbytečnou přítěž, která nám znemožňuje jít po jeho cestách...

Jak jen toužím, abys prožil advent. Jak jen toužím u tebe bydlet, žít důvěrně s tebou a sdílet všechna tvá břemena. Vždyť ti jdu vstříc ve všech tvých přáních. A přece jsem ti ještě nikdy nesměl žádné splnit. Já, tvůj Bůh. Jak jen toužím, abys prožil advent. Jak jen toužím znovu se zrodit ve tvém městě, tvé ulici, ve tvém domě a ve tvém srdci. Vždyť ti jdu vstříc od věčnosti k věčnosti. Ale hledám jen tebe. Já, tvůj Bůh.

- **MŠE SVATÉ O VÁNOCÍCH A NA NOVÝ ROK 2006 - 2007**
 - **Půlnoční 24.prosince 10.00 PM**
 - **Boží Hod vánoční 25.prosince 10.30 AM**
 - **Nový rok 1.ledna 10.30 AM**

One Solitary Life

He was born in an obscure village,
 the child of a peasant woman.
 He grew up in another obscure village,
 where He worked in a carpenter shop until He was thirty.
 Then for three years He was an itinerant preacher.
 He never had a family or owned a home.
 He never set foot inside a big city.
 He never traveled two hundred miles from the place He was born.
 He never wrote a book, or held an office.
 He did none of the things that usually accompany greatness.

While He was still a young man,
 the tide of popular opinion turned against Him.
 His friends deserted Him.
 He was turned over to His enemies,
 and went through the mockery of a trial.
 He was nailed to a cross between two thieves.
 While He was dying, His executioners
 gambled for the only piece of property He had – His coat.
 When He was dead, He was taken down and laid in a borrowed grave.

Over two thousand years have passed,
 and today He is the cenral figure for much of the human race.
 All the armies that ever marched nad all the navies that ever sailed
 and all the parliaments that ever sat
 and all the kings that ever reigned,
 put together, have not affected the life
 of man upon this earth as powerfully as this
 „One Solitary Life.“

Česká národní budova Vás zve na výjimečné představení
 Divadla Husa na provázku

Betlém aneb Vánoce na provázku v NYC

14., 15. a 16. prosince 2006

Odzbrojující biblický příběh o obnovené naději a o tom, že nikdo nebude sám v přebásnění J. A. Pitínského. Po tři dny budete mít možnost shlédnout známý příběh o narození Jezulátka, cestě pastýřů a Tří králů k jeho uctění. Jímavý příběh je korunován českými a moravskými koledami, jejichž krása si nezadá s nejkrásnějšími koledami světa. Režie: Vladimír Morávek

Více informací na www.mzv.cz/ny v sekci Česká národní budova žije! nebo tel. 212-452-0544.

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci prosinci:

Karol Krupka 1. prosince, Emílie Kováčiková 6. prosince, Václav Sedláček 8. prosince, Věra Combs 8. prosince, **Zdenka Rosenberg 11. prosince**, Božena Smrčková 11. prosince, Václav James Solfronk 18. prosince, Jaroslav Sýkora 22. prosince, Helena Hlinkova 23. prosince, Frank Doskočil 24. prosince, Marie Daňková 26. prosince, Nikola Čížová 29. prosince, Josef Číž 31. prosince, George Glos 31. prosince.

Děkujeme za příspěvek na ČESKOU KATOLICKOU MISII

V minulém období přispěli:

Tomáš a Danka Brabec, Štefan Hajzel, Dennis Z. Lamser, Anna Benáčková, Libuše M. Hurdes, Joseph a Gita Hlavinka, Peter a Greta Bunža, Vencelas a Ottilie Janngl, M. Jurník, Milos Knorr, Karol Krupka.

Mše svaté v prosinci 2006

Datum	Úmysl	Dárce
02-Dec-06	Za Františka Širokého	děti a vnoučata
03-Dec-06	Za Františka Poláška a celou rodinu a za zemřelou rodinu Poláškovu	rodina Tomečková
06-Dec-06	Za Mikoláše Pope, k jeho svátku a za Boží požehnání	rodina Sedláčková
08-Dec-06	Za Marii Sedláčkovou, na její svátek	rodina Sedláčková
10-Dec-06	Za Františka Matfiaka	synové Petr a Martin
12-Dec-06	Za Natálii a Vladimíra Hnízdovy	rodina Hnízdova
14-Dec-06	Za rodinu Sedleckých	Lucie Chytil
17-Dec-06	Za zemřelého manžela Vítězslava Hlavatého	Anna Hlavatá
19-Dec-06	Za Juraja a Gabrielu	
21-Dec-06	Za rodinu Scheinostu	Lucie Chytil
24-Dec-06	Za krajanskou rodinu 10.30 am	
24-Dec-06	Za krajanskou rodinu 10.00 pm „Půlnoční mše“ koledy	
25-Dec-06	Za krajanskou rodinu Narození Páně	
27-Dec-06	Za celou rodinu z obou stran	Anna Benáčková
29-Dec-06	Za Libuši Širokou	Anna Benáčková
31-Dec-06	Za krajanskou rodinu	

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc. 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102. Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění.

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959

E-mail: anthony57@msn.com <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)<http://www.stjohnnepomucene.org>